

Frågor och svar

Välkomna i Guds namn. Jag kommer med välsignelser, mina käraste vänner, välsignad är denna stund. Vi har planerat för en session med frågor och svar i kväll, men först har jag något att säga till er, mina vänner. Just nu, i denna symboliska tid, har två nya grupper bildats och jag skulle vilja säga några ord om det ämnet. Även de som inte deltar i ett arbete i grupp kan dra en viss nytta av mina ord.

Guds värld är med era bemödanden. Vi är med er med allt vårt beskydd och all vår vägledning. Det kommer dock att finnas perioder när vi lämnar er ensamma, när vi inte ingriper, för annars kan ni inte lära er. Ett barn kan inte lära sig att gå såvida det inte har fallit och snubblat några gånger. Det är samma sak med andligt och emotionellt växande. Låt friktionerna och irritationerna vara en lärdom för er. De är ibland oundvikliga och blir en ypperlig prövning för alla berörda. Er inställning gentemot en meningsskiljaktighet eller någon form av omvälvning avgör ert framåtskridande. Kommer du att vara involverad med din fåfänga, i en självrättfärdighet? Måste ditt lilla ego segra? Eller kommer du att ta vadhelst som kommer och lära av det att vända dig inåt, att se vad du kan lära dig i stället för hur fel den andra personen har, där du glömmer din egen lilla smärta och den synbarliga orättvisan? Detta kommer att utgöra måttstocken, mina vänner. På detta sätt hedrar ni den nåd som denna kommunikation utgör och bevarar undervisningen i dess renhet. Glöm aldrig dessa ord. Det enda som ni kan göra, det enda sättet att fullgöra den större plikten, bortom dig själv, är att lära och att växa och att ta allting som sker i ditt liv, de små och de stora sakerna, och betrakta dem ur detta perspektiv. Om ni lär er att göra det, kommer ingen av er, individuellt liksom gruppen som helhet, någonsin att misslyckas.

De av er som enbart kommer till dessa föredrag, men som inte deltar i arbetet i grupp, kan observera precis samma sak i era dagliga liv. Även ni kan hjälpa till att bygga detta underbara tempel och bidra till detta arbete genom att lära er av friktionen i er vardag. Gör detta, mina vänner, och ni kommer att vinna frid; ni kommer att se ljuset i slutet av tunneln som ni kanske befinner er i, vid varje given tidpunkt.

Med dessa ord välsignar jag er alla på denna symboliska dag. Och nu, mina kära vänner, ska jag svara på era frågor.

FRÅGA: Den första är från en person som inte är här. Den handlar om den heliga Anden. Den lyder: Kan jag fråga om den kosmiska bemärkelsen och den mänskliga innebörden som tillskrivs den heliga Andens makt? I vissa religioner och filosofier betraktas den helige Anden som en framtida ledare och budbärare till mänskligheten. Kan vi eller borde vi i våra liv eller i vårt arbete vara så hängivna och hjälpta av den helige Anden, på samma sätt som vi ska vara hängivna och hjälpta av Jesus?

SVAR: Oavsett huruvida den helige Anden i vissa läror framställs som en del av treenigheten, huruvida den framställs som en hel kropp av den gudomliga världen som omfattar alla heliga eller renade andar eller huruvida den helige Anden tolkas som den gudomliga gnistan i varje levande varelse – och alla tre tolkningar är riktiga utan att upphäva varandra – är det väsentliga att er hängivenhet till Gud och till Kristus, som har bidragit med ett sådant stort arbete i hela frälsningsplanen, endast kan avgöras genom att finna den heliga Anden inom dig själv. Hur detta görs har jag visat er hela tiden, mina vänner. Det finns inget annat sätt än att tränga igenom ert eget mörker och era egna hinder. Jag är rädd att jag måste repetera om och om igen: När människor försöker söka frälsning och förening med Gud, med det gudomliga, med yttre medel, genom religiösa teorier, teologiska tolkningar – och därmed tvingar sig själva att leva i överensstämmelse med missförstådda dogmer – lever de i ett misstag. Någonting felar. För det enda sättet att hitta det sanna svaret är genom att tränga igenom dina egna blockeringar, genom att övervinna ditt motstånd, genom att känna dig själv i de djupare nivåerna av din personlighet. Först då kommer du att känna Guds innebörd. Då kommer du att finna honom, finna förening med honom. Då kommer du att veta vad Kristus innebär. Då kommer din egen helige Ande att manifesteras, åtminstone emellanåt. Detta är det enda sanningsenliga sättet som jag kan svara på den här frågan.

Om något i mina svar inte är helt tydligt för er, bjuder jag in er att diskutera det med mig innan vi går vidare till ett annat ämne.

FRÅGA: Skulle du vilja ge oss några idéer kring ämnet känslomässigt slaveri, särskilt hur man börjar söka efter det i arbetet med bilderna?

SVAR: Det finns inte bara en förklaring till detta, utan lika många som det finns mänskliga personligheter. Vad utgör hela summan av den mänskliga personligheten? Så många faktorer är inblandade: läggning, karaktär, sättet på vilket de olika universella krafterna är verksamma i sina proportioner, den allmänna utvecklingen, vissa tendensers särskilda utveckling. Ur alla dessa har omständigheterna i detta liv och även i tidigare liv uppstått. Alla dessa, plus ytterligare faktorer, spelar en roll. Men låt mig kortfattat försöka finna en gemensam nämnare.

En oundviklig faktor i slaveri är rädsla. Rädsla kan, som ni väl känner till, endast uppstå ur egenvilja och högmod. Det kan låta som en överdriven förenkling, men den här infallsvinkeln kan leda till början på ett klagande för en person som har en läggning åt slaveri.

Det växande barnet strävar efter kärlek, men det kanske inte får så mycket av den som det önskar, eller det kanske får kärlek av ett annat slag, en ofullständig slags kärlek som lämnar barnet ouppfyllt. Om egenviljans ström går in i vissa kanaler, kan personen undermedvetet tänka: ”Jag måste ha kärlek, jag eftertraktar kärlek, men min erfarenhet har visat mig att jag inte riktigt kan få den. Eller snarare, jag kan bara få den genom att underkasta mig vissa saker som jag egentligen inte gillar.” På en primitiv nivå sker detta när ett barn måste lyda och göra vissa saker som det inte vill göra. Det måste delvis ge efter för att auktoriteten är starkare, men delvis ger det efter för att det inte vill gå miste om den kärlek som det hungrar efter. Dessa motstridiga strömmar, eller synbarligen motstridiga strömmar – önskan om kärlek samt rädslan för att förlora kärleken eller för att inte få den – gör känslorna spända och skapar den här konflikten. Mer specifikt skapar det hos vissa läggningar en tendens att befinna sig i slaveri.

Många andra saker spelar naturligtvis också en roll. Men vi kan inte gå in på allt detta i en allmän diskussion. Det finns så många möjligheter. I en mycket liten grad kan kanske alla orena människor ha lite av den här tendensen. Tänk bara på hur viktigt det är för er att vara i god nåd hos någon som är viktig för er, eller att vara godkänd av de människor som ni älskar. I samma stund som det finns ett alltför starkt begär, eller oförmågan att ge upp begäret, agerar du utifrån rädsla och utifrån en press som innebär ett tvång. Detta kanske inte alltid är tillräckligt starkt för att kallas ett slaveri. I princip är det dock samma sak, eftersom man kan vara osann mot sig själv på små sätt. Om behovet av och önskan om kärlek är starkare än att du är sann mot dig själv, är slaveriprincipen verksam.

Det är mitt råd till alla på denna väg att leta efter den här strömmen, även om ett uppenbart slaveri inte förekommer. Ni kommer att upptäcka att många människor som synbarligen inte tycks befinna sig i något slaveri alls, som snarare tycks vara upproriska och inte alls undergivna, uppför sig på ett sådant kraftfullt sätt bara för att de djupt inom sig är rädda för just detta problem. Genom att agera på det synbarligen motsatta sättet, tror de att de räddar sig från slaveri. Ju friskare du är emotionellt, desto mindre kommer du att göra en show av att vara oberoende. Ju mer man i grunden är rädd för det och kämpar emot det, desto närmare befinner man sig det rena slaveriets ytterlighet.

En sak till: Där det finns ett slaveri – oavsett om det är manifest eller latent – måste det alltid finnas en viss mängd masochism och sadism. Masochismen uppstår ur den osunda orsaken till att

man på ett tvångsmässigt sätt gör sig undergiven för att erhålla något, såsom kärlek eller godkännande. Sadism är konsekvensen av att man avskyr sin undergivenhet och harmas över den. Denna harm projiceras givetvis på den andra inblandade personen, även om det ofta sker indirekt och undermedvetet. Harm riktad mot jaget är masochism. Det är precis samma harm: i sadism sträcker den sig ut till det andra jaget, medan i masochism vänder den sig tillbaka till det egna jaget.

FRÅGA: Det framhölls för någon att det är nödvändigt i livet att fatta beslut. Den här personen tror att detta skulle vara egenvilja och högmod och att man måste vänta på Guds vilja.

SVAR: Mänskligheten tenderar alltid att gå från den ena ytterligheten till den andra. När man vet att den ena ytterligheten är felaktig, vill man tro att den andra ytterligheten är riktig. Detta skulle vara så mycket lättare och det skulle inte finnas något att överväga. Guds vilja visar sig inte så lätt. Guds lagar är verksamma inom själen. Om människor som är oförmögna eller ovilliga att fatta beslut, väntar på att Gud ska ta hand om deras beslut åt dem, kommer det som sker inte att vara vad Gud har bestämt, utan följderna av deras egen svaghet, ovillighet eller oförmåga att fatta beslut. Det är ett misstag att tro att man kan gå genom livet utan att fatta beslut. I själva verket fattar ni ett beslut varje gång ni andas. Att inte fatta beslut är också ett beslut, även om det är ett felaktigt eller ofördelaktigt beslut. Det är Guds vilja att ni blir mogna, självständiga och ansvariga för era beslut. Jag föreslår inte på något sätt att använda egenviljan. Beslut kan, men behöver inte understödjas av egenviljan. Det beror helt på motivet.

Den som tolkar det fria, mogna beslutsfattandet som egenvilja bör fråga sig – eller frågas av sin hjälpare – liknande detta: Varför känner du att Gud ska fatta beslut åt dig? Gav inte Gud dig fri vilja? Innebär inte fri vilja att bli en vuxen individ som personligen kan fatta ansvarsfulla beslut? Döljer idén om att Guds vilja inte kan manifesteras om du fattar beslut, en rädsla för att du är ansvarig och kanske behöver beskylla dig själv? Är det inte alltför lätt att göra ingenting och vänta på att Gud ska föra ditt liv? Är det verkligen en hängivenhet till Gud som formar den idén eller finns det något annat dolt bakom den här synvinkeln? Om du väntar på Guds beslut och det visar sig vara dåligt, är det inte mycket lättare att säga att allting är Guds fel? Du kanske inte uttalar dessa ord ens i dina tankar, men detta är vad man måste känna när man gömmer sig bakom denna mur av villfarelse. Sådana villfarelser omvandlas mycket ofta till falsk fromhet. Det som utifrån din synvinkel uppenbart är hängivenhet, döljer något helt annat.

Nej, mina vänner, det är mycket sundare om man säger: ”Även om mina beslut emellanåt visar sig vara felaktiga, handlar jag efter bästa förmåga där jag försöker beakta alla inblandade och fatta mina beslut med så lite egoism som möjligt, men med den sunda utgångspunkten att jag ska beaktas lika mycket som någon annan. Jag inser att jag är en begränsad människa och därför

kommer jag ofrånkomligen att göra misstag. Jag är villig att betala priset av att lära av mina möjliga misstag. Genom att undvika beslut skulle jag i verkligheten bara försöka komma undan att betala priset för att leva.” Detta är sunt. Det är osunt om du låter Gud fatta besluten åt dig så att du kan frikännas från följderna av dina beslut, deras konsekvenser och ansvaret som är inblandat i att fatta dem.

Att undandra sig ansvar på det här sättet – för det är vad det innebär – är lika felaktigt som självsvåldiga handlingar där man bara går på utan hänsyn till någon annan person. Brist på beslutsfattande frambringar i själva verket ofta samma resultat som hänsynslösa, obetänksamma och själviska beslut som fattas utan närmare eftertanke. Det är ett fullständigt misstag att tro att självständiga beslut nödvändigtvis är själviska och egensinniga; det är lika felaktigt att vägran att fatta beslut, under skenet av att ”vänta på Guds vilja”, saknar själviskhet och egenvilja. Att vägra att fatta beslut kan på ett dolt sätt vara mycket mer egensinnigt; det kan till och med vara oärligt att säga ”Det är min önskan att Guds vilja bestämmer åt mig”. Jag säger inte att närhelst en person säger detta, måste motivationen vara en grundläggande oärlighet. Ingenting är svart eller vitt. Guds motiv blandar sig alltid med felaktiga eller sjuka motiv. En sann önskan om att uppfylla Guds vilja kan utan tvivel finnas tillsammans med en viss feighet och vägran att ta eget ansvar. Jag påpekar bara att det är möjligt att använda en andlig sanning för att rationalisera själens svaghet och sjukdom.

FRÅGA: Är beslutsfattande ett uttryck för den fria viljan eller den naturliga följden av kausalitetslagen?

SVAR: Människor har utrustats med fri vilja, i motsats till varelser som fortfarande befinner sig i en lägre utvecklingsgrad, som djur eller växter. Fri vilja innebär förmågan och ansvaret att fatta egna beslut. Det är absolut tillrådligt att lita på Gud och be om vägledning och inte sätta igång med att fatta beslut utan att be Gud om hjälp. När du ber om vägledning och väntar på att den ska visa sig genom olika kanaler, samtidigt som du använder din egen hjärna, anständighet och eget ansvar, använder du också din fria vilja. Att be om vägledning innebär redan en viss anpassbarhet, en avsaknad av egenvilja. Så be om vägledning i ödmjukhet, i vetskap om att du inte alltid vet de rätta svaren, utan inser att du har eget ansvar och är därför ansvarig för dina beslut, oavsett om de visar sig vara riktiga eller felaktiga. Det är oundvikligt i varje människas liv att fatta vissa felaktiga beslut, men ni bör absolut lära av dem. Är det så svårt att förstå?

FRÅGA: Jag är rädd för det, men jag vill ta lite mer tid att tänka på det. Jag förstår inte om kausalitetslagen utvidgas i vissa fall.

SVAR: Nej, inte alls. Den fria viljan är verksam inom kausalitetslagen.

FRÅGA: Men då är man inte fri... som en verkan av en orsak.

SVAR: Nej. Du sätter igång dina egna orsaker genom dina beslut eller avsaknaden av dem. Kausalitetslagen, eller lagen om orsaken och verkan, existerar inte som en kraft som inte har något att göra med dig. Den existerar tvärtom snarare som ett resultat av individens fria vilja. Den är en produkt av den.

Jag föreslår att du tar upp den här frågan i er diskussion senare. Jag tror att de flesta av mina vänner förstår den rätt så väl, så en diskussion kan visa sig vara klagörande för dig. Eller finns det någon annan som inte förstår den? Nej? Så ta upp den efteråt då. Om det fortfarande saknas klarhet, kom med den till mig och jag ska försöka belysa det mer vid ett framtida tillfälle. Om det emellertid finns en verklig blockering, bör detta onekligen beaktas i det personliga arbetet med bilderna. För då kommer du i den här frågan att hitta en mycket viktig nyckel till dina egna problem.

FRÅGA: Vad händer med andarna som inte tillhör frälsningsplanen och som förbereds för att återfödas? Är de föremål för denna separation med sitt samtycke, utan sitt samtycke, eller på vilket sätt förbereds de?

SVAR: Det fungerar enligt samma principer. De rådfrågas alltid och ges först ett fritt val. Sedan överväger de tillsammans vad detta val kan innebära, vilka resultat det kan medföra sett ur perspektivet av vad som är viktigt, nämligen andlig utveckling. En klokare och mer utvecklad ande ger råd om och framhåller vissa saker som anden i fråga kanske inte har den övergripande blicken att se ännu. Som jag förklarade i föredraget som berörde detta ämne, beaktas vid vissa tillfällen deras eget val fullt ut för att det är klokt. I andra fall påpekas det att deras val kan vara farligt. Det visas för dem hur och varför. Sedan kanske de accepterar rådet eller så kanske de inte gör det. Deras önskan beaktas likväl. I andra fall är deras val alltför lätt och det kommande livet skulle därför inte erbjuda dem någon chans att växa. De får återigen råd och blir visade; de kanske återigen accepterar eller också inte. Och återigen, i ytterligare andra fall, måste deras val nekas helt och hållet för att valet är så blint och så avlägset från förståelsen av livets syfte, att de skulle påföra sig själva och andra stora skador genom att fullfölja sina egna förslag. Att göra så skulle för övrigt strida mot lagen om orsak och verkan och den fria viljan. De måste förbli inom de verkningar som de själva har framkallat genom deras tidigare handlingar och reaktioner. Det finns ett visst spelrum här, men det är begränsat. En ande som har erhållit en viss grad av förståelse och seende, en viss självmedvetenhet, även innan han är en del av den gudomliga andevärldens stora ordning, kommer att göra sitt val inom ramarna för sina egna orsaker. Om en individ envist vägrar att ta emot råd, kommer han helt naturligt att falla in i de kanaler som han förberett åt sig själv

genom sin tidigare fria vilja. Hans fria vilja tycks då vara begränsad, men detta är felaktigt, för begränsningarna utgör resultatet av hans fria vilja. Samma princip gäller i korthet för alla andar, oavsett om de tillhör frälsningsplanen eller inte. Skillnaden är bara att de förra kommer att fatta klokare beslut för sina liv sett ur verklighetens synvinkel.

FRÅGA: Vill alla bli inkarnerade?

SVAR: Nej, alla vill inte det.

FRÅGA: Måste de ändå?

SVAR: Efter en viss tid måste de. Ibland blir de tillradda att det skulle vara bättre att göra det nu, och ibland accepterar de rådet. Om de inte gör det, får de lite ytterligare tid. Andra är överdrivet ivriga och vill inkarnera alltför snabbt. Även de blir då tillradda i enlighet därmed och de kanske eller kanske inte accepterar rådet. Först när deras val alltför uppenbart går emot naturens lag om orsak och verkan, dras de in i inkarnationer, nästan som växandets utveckling som inte går att hejdas. Om ett mänskligt barn önskar förbli i barnets kropp, kan det inte lyckas. Ett naturligt växande äger rum. Det är på ett liknande sätt i detta avseende. Alla dessa lagar, reinkarnationslagarna liksom alla andra lagar, följer ett naturligt förlopp och sker inte godtyckligt eller på ett forcerat sätt. De är skapade i oändlig visdom och framsynthet; inte bara den enskilda individen i fråga beaktas i dessa lagar, utan hans egen uppfyllelse av lagen utgör en del av den stora orsaken. Den ena är verksam inom den andra, den ena stör aldrig den andra. Detta är svårt för mänskligheten att förstå, mina vänner. Begreppet är alltför vidsträckt för att ni verkligen ska förstå det.

Genom att betrakta och känna en annan människa kan man för övrigt ibland ganska lätt säga huruvida den personen var ivrig att inkarnera eller huruvida det skedde emot hans eller hennes kortsynta vilja – vilket inte strider mot den fria viljan. Människor som inte gillar att leva, som kämpar emot livet, är oftast de som inte tyckte om att komma, som skulle ha föredragit att vara kvar i andevärlden där betingelserna ofta är lättare, men möjligheten att utvecklas är så mycket långsammare. Om den förstörande instinkten är stark, är den en produkt av anti-livskraften; om livsinstinkten är liten, om viljan att leva är svag, kan man vara helt säker på att individen inte var ivrig efter att inkarnera för att han eller hon inte förstod vissa grundläggande saker. Vad gäller människor vars livskraft är stark, som har en positiv syn på livet, kan man å andra sidan vara tämligen säker på att de tyckte om att inkarnera, men inte gjorde det tidigare än vad som var bra för dem. Det är också möjligt att en negativ och svag person, som har en destruktiv läggning, har inkarnerat tidigare än vad som var bra för honom. Är det klart? [Ja, tack.]

FRÅGA: Nästa fråga gäller begreppet synd i sex som framhölls i den katolska religionen i postulatet om att övervinna, eller besejrandet av sex. Detta postuleras också i vissa av de orientaliska religionerna.

SVAR: Den sexuella impulsen hos den infantila och omogna personligheten är helt självcentrerad och egoistisk; den är separerad från kärlekskraften och den erotiska kraften som innefattar den andra individen, inte som ett nödvändigt instrument som ska användas, utan som ett mål för enhet. Ni vet alla att själviskhet, självcentrering, strider mot den gudomliga lagen. Eftersom mänskligheten på det hela taget var – och ännu mer så i forna tider – och är emotionellt outvecklad, och eftersom det i många civilisationer uppstod massbilder till följd av omognaden som sade att sex är syndigt, hölls den sexuella driften dold. Ingenting som är dolt kan mogna. Det fungerar, som ni vet, på samma sätt med era personliga bilder, som är resultatet av felaktiga barnsliga slutsatser; de förblir på det sättet för att de hålls dolda i det undermedvetna och är på så sätt lamslagna i din själ. Eftersom den omogna och primitiva personligheten upplever den sexuella impulsen på ett helt själviskt och separerat sätt, är den ”syndig”, om man vill välja det ordet. Och på grund av detta är människor rädda för att möta sin sexualitet medvetet, så att den kan mogna med resten av personligheten. De kan därför inte integrera sexualiteten med kärlekkänslor. Detta skapar en ond cirkel. Ju mer sexualitetens existens förträngs genom uppfattningen om att den är syndig, desto mindre kan den mogna och integrera med kärleken. Närhelst den kommer till uttryck, känner sig personen skyldig och skamsen och försöker felaktigt att avlägsna den sexuella kraften. Det är sant, på det sätt som den omogna personen upplever sex, är den skadlig på grund av dess självcentrering och separation från kärlek. Men botemedlet ligger inte i att avlägsna en naturlig kraft som inte kan avlägsnas oavsett hur mycket man kan försöka; botemedlet ligger i ett moget växande in i en integrering med kärlek.

Ingen kraft, ingen princip som sådan kan någonsin vara ond eller syndig i sig. Det beror alltid på huruvida den är egocentrisk, separerad och kärlekslös på grund av emotionell omognad eller huruvida den hittar förening och integreras med kärleken och livskraften. Detta gäller för alla krafter, alla känslor, alla principer och allting i tillvaron. När mänskligheten väl har förstått detta – och ni börjar göra det idag – kommer religiösa läror inte längre att vidmakthålla att sex som sådant är syndigt. I sin avsaknad av djupare kunskap var religioner naturligtvis tvungna att hävda att sex var syndigt, eftersom den råa och ofta farliga och destruktiva sexuella kraften manifesterades på fel sätt hos många individer. I sin observation av detta landade de i fel slutsats och valde fel lösning. Den motsatta ytterligheten är alltid fel lösning och ligger mycket närmare den ytterlighet som man vill undvika. Det riktiga alternativet är att erkänna den sexuella kraften som en levande verklighet som inte kan avlägsnas utan att allvarligt skada den mänskliga personligheten – om något sådant försök överhuvudtaget lyckas – samt att ge den en lämplig riktning genom att inse dess djupare innebörd. Det är inte mer korrekt att säga att sex är bra eller

dåligt, rätt eller fel, än att säga att elektricitet är bra eller dåligt, rätt eller fel. Det beror helt och hållet på vad man gör av den, hur den används och riktas.

Många människor förstår detta idag. Men jag är rädd för att mycket få människor förstår det känslomässigt och även intellektuellt. När ni kommer in i djupare nivåer av ert undermedvetna, kommer ni att upptäcka att era känslor sällan stämmer överens med er intellektuella kunskap i detta ämne. Varför inte? För att som barn höll ni den infantila sexuella driften dold. Ni fick ofta känna hur dåliga ni var i detta avseende och därför utvecklades den inre idén om att sex är syndigt. Era omedvetna felaktiga slutsatser, tillsammans med er skuld och rädsla, gjorde att sexualiteten förblev nästan lika infantil som när ni var barn.

FRÅGA: Skulle du vilja berätta om långfredagens andliga innebörd?

SVAR: Långfredagens andliga innebörd är att på dina egna axlar ta korset som du har skapat. Vad innebär detta? Att du har skapat omständigheter i ditt liv, i dina tidigare inkarnationer liksom i detta liv, genom medvetna såväl som omedvetna avvikelser från sanningen och den gudomliga lagen. Detta är en tung börda. Genom att själv bära korset, säger du ja till eget ansvar och på så sätt till ditt öde. Genom blotta akten att säga ja, är du redo att lösa upp detta kors, att gå igenom svårigheterna, igenom ”korsfästelsen”, i en så positiv och hälsosam anda som möjligt. Och när jag säger positiv, menar jag inte att man ska förneka att svårigheterna finns, utan att acceptera dem och veta att man har skapat dem. De är ditt eget verk, oavsett huruvida du kan se detta, som du gör i vissa fall, eller inte som i andra fall. Genom att finna orsaken i dina egna felaktiga handlingar och reaktioner, tar du på dig korset. Du gör varken uppror mot svårigheterna genom att försöka intala dig att ett orättvis öde har drabbat dig, inte heller ger du dig hän åt en falsk fromhet genom att genomlida konsekvenserna av dina felaktiga handlingar, tankar eller känslor utan att försöka ta reda på vad hos dig som orsakade dem, utan snarare tror att det är Guds vilja att du helt enkelt lider utan att förstå ursprunget till ditt lidande. Bara genom att ta på dig korset i denna bemärkelse, kommer du att bli återfödd i anden. På detta sätt äger din egen uppståndelse rum. Det nya, fria livet kommer till dig genom att du frigör dina inre kreativa och friska krafter som är blockerade så länge som du bortser från orsaken till ditt lidande som måste finnas inom dig själv. Frigörelsen av alla förstelningar blir möjlig närhelst du upptäcker att du har avvikit från sanningen. Livskraften, som var omvandlad till en destruktiv kraft genom att den okunnigt användes på fel sätt, kommer således att flöda genom dig. Detta är den återfödelse och uppståndelse som Jesus Kristus visade i den symboliska handlingen som han demonstrerade, förutom den andliga innebörden som jag redan har förklarat i samband med frälsningsplanen. Varje enskild individ, som tror på Kristus eller inte, måste gå igenom detta förfarande innan ett sant ljus och en sann frigörelse kan komma. Den inre själsliga handlingen är densamma som Jesus demonstrerade i yttre gärningar. Men jag skulle här vilja betona att Jesus korsfästelse inte ägde

rum bara för att visa symboliskt vad alla måste uppleva i sitt inre. Den större innebörden av hans liv och död i hela frälsningsplanen har jag redan diskuterat och behöver inte upprepa nu.

FRÅGA: I ett av föredragen nämnde du bildspråket som används i andevärlden och du nämnde också att det är ganska svårt att översätta det till det mänskliga språket. Jag undrar om du kan berätta mer om detta bildspråk så att vi kan förstå det. Jag skulle också vilja veta om du kan förstå varje mänskligt språk och uttrycka dig genom ett medium på vilket språk som helst.

SVAR: När det gäller andevärldens bildspråk, är jag rädd att jag omöjligen kan förmedla det till er. Om jag skulle kunna förmedla det, skulle det vara så mycket lättare för mig att uttrycka mig och många misstolkningar av mina ord skulle undvikas. Så det är inte möjligt att jag ger er en förklaring till det. Människor kan helt enkelt inte förstå detta mycket bredare kommunikationsmedel. Deras eget språk utgör endast en liten del av bildspråkets bredare omfattning. Det är som om man skulle försöka förklara det mänskliga språket för ett djur.

När det gäller min – eller någon annan andes – kunskap om det mänskliga språket, har jag detta att säga: Jag behöver inte förstå det specifika mänskliga språket. Jag ser tankeformerna i ett bildspråk och försöker uttrycka det i det ifrågavarande mänskliga språket genom mediet, genom att använda hennes sinnesorgan såväl som hennes språk. Genom mediets öron hör jag medan jag manifesterar mig, och genom hennes mun och fysiska kunskap – språk, till exempel – uttrycker jag mig.

Huruvida jag skulle kunna uttrycka mig på vilket språk som helst, oavsett huruvida mediet känner till språket eller inte, beror på slaget av medialitet. Det finns många slags transmedialiteter, ett faktum som för det mesta bortses från. Det finns en mer direkt och stark slags medialitet sett ur perspektivet av fysisk manifestation och företeelse; den hör mer hemma under kategorin psykiska fenomen. I denna kategori ingår materialisation, transfiguration, direkt röst och ljudtransfiguration – att tala på ett språk som mediet inte känner till – och vissa andra sådana fenomen.

Ljudtransfiguration hänvisas i Bibeln som att ”tala i tungor”. Sådana fenomen kräver en oändligt mycket större styrka från mediets sida, liksom från andarnas sida. Det kräver en helt annan slags medialitet än vanlig transmedialitet. Det är mycket svårt att förklara alla dessa mångfaldiga variationer och möjligheter för er. Kanske kan jag vid några framtida tillfällen ge er lite mer information om detta ämne, men tiden är ännu inte helt mogen för det.

Mer utvecklade andar, med mycket få undantag, använder inte den mer direkta och starkare slags medialiteten, i kategorin psykiska fenomen vari en mycket grövre kraft används. Denna grövre kraft kan erhållas lättare från andar som fortfarande befinner sig närmare den jordiska sfären. Sådana manifestationer har emellertid också sitt syfte och sin nytta. De tjänar till att öppna

människors ögon för att bli varse om att det finns andra världar utöver den egna. Genom den insikten kan många börja tänka lite annorlunda om livet. Men när detta synsätt väl har uppnåtts, är det mer användbart att vara i kontakt med andar på ett högre plan som kanske inte har tillgång till den slags styrka som behövs för slående ”bevis”, men som kan ge er andra fördelar av högre och mer subtil natur. Även när det gäller detta ”bevis”, är det inte så enkelt. Det kan öppna dörren, men det kan endast utgöra början på att erhålla inre bevis genom inre upplysning och visshet. Yttre bevis är aldrig tillräckligt. Något kan dessutom endast bevisas för någon som är öppen och utan fördomar. Oavsett vilka häpnadsväckande ”bevis” som kan uppstå här eller där, kommer någon som inte vill se och förändra sitt synsätt aldrig att övertygas, oavsett vad. Här har vi i själva verket att göra med en inre blockering och den är mycket svårare att avlägsna än något yttre hinder. Vi i Guds värld är därför inte intresserade av att åstadkomma fenomen. Vi är intresserade av den enskilda utvecklingen, för detta är den enda nyckeln till allt. Vi väljer därför det enklaste möjliga sättet som är minst uppseendeväckande när det gäller fenomen. Vi brukar därför avstå från alla manifestationer såsom ”direkt röst”, materialisation och så vidare.

FRÅGA: Det enda jag inte förstår är, översätter du, när du talar genom mediet, från ditt bildspråk eller tänker du just nu på språket som mediet talar?

SVAR: Det är en kombination av båda. Jag översätter från bildspråket och använder hennes tankeprocess som jag påverkar genom hennes subtila kroppar. [Tack].

FRÅGA: Berätta snälla, varför är jag så upprörd?

SVAR: Min kära vän, det skulle vara mycket bättre att diskutera detta i din privata session. Men jag kanske kan säga att det finns stor rädsla och ett motstånd när det gäller igenkännanden. Det finns en oberättigad rädsla för förändring. Så var inte rädd, min kära vän. Lita på Guds visdom, på naturens visdom, och allting kommer att falla på plats. Fortsätt att utvecklas, finna dig själv och tänka att vad som än sker i enlighet med Guds lagar inte på något sätt kan vara dåligt eller skadligt eller ofördelaktigt. Jag ber dig, begrunda detta, meditera över det. Du kommer att se i ditt fortsatta arbete att det är precis så som jag säger här.

Detta gäller för övrigt för många människor som befinner sig på den här vägen: Ni är rädda för förändring. Om man analyserar detta, vad innebär det? Det innebär att ert felaktiga tänkande, era felaktiga tendenser och inställningar, era förvridna känslor som bara har fört med sig elände, antas vara bättre för er än Guds natur. Naturens krafter, om och när du tillåter dem att vara verksamma genom dig, är i själva verket de mest läkande och harmoniska, de mest lycksaliga och kreativa krafter man kan tänka sig.

Mina kära vänner, innan jag lämnar er vill jag påminna er om mitt förslag nyligen om att när det finns en friktion, försöka att vara en advokat för den andra personen. Jag har tyvärr inte sett mycket av detta. Det fanns dock en mycket stor möjlighet till det. Varför försöker ni inte? Det skulle vara så fördelaktigt för er om ni lyssnade på mina ord. Ni kan inte förlora något genom att försöka. Det finns inte någon risk inblandad, förutom kanske ditt lilla ego och din lilla fåfänga. Men endast genom att förlora dessa kan du bli fri! Om du likväl ännu ändå inte kan göra det, uppmärksamma det i ditt personliga arbete. Varför gör du motstånd? Det borde vara intressant att ta reda på. Vad grundar sig motståndet i? Ställ dig dessa frågor. Det kan ge mycket fruktbara resultat. Det kanske visar dig att du i själva verket inte gillar att se den andra personens synvinkel. Det kanske visar dig att det ger dig en viss tillfredsställelse att vara i din disharmoni. Det kanske visar dig hur mycket du upptas av ditt högmod och ego och därför inte är hälften så objektiv som du skulle vilja tro om dig själv. Allt detta kommer att öppna upp ytterligare vyer. Så försök åtminstone att undersöka er själva vad gäller varför ni inte vill se den andras synvinkel. Det finns utan tvivel tillräckligt med friktion i era liv.

Och nu, käraste vänner, må Kristus ljus lysa över er, må det lätta era själar och hjälpa er att lätta era bördor. *Glöm aldrig att det är din egen inställning till din börda som avgör hur tung eller lätt den är.* Gå i frid, mina kära vänner, var välsignade i ert arbete, i era relationer, i er strävan, i allt ni berör och gör. Vår kärlek är ständigt med er. Var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelska av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-05-19